

Barfod: Den høitærede Justitsminister anbefalede sit Forslag under Nr. 1, idet han udtalte Frygt for, at, hvis vi ikke vedtogte dette Endringsforslag, kunde vi komme til at strejfe ind paa, hvad han kaldte Grundlovsbestemmelser. Jeg troer nu paa ingen Maade, at der er Grund til denne Frygt. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvad Grundloven kræver er, at Vedkommende, der skal have Valgret og Valgbarhed, skal være en uberhyttet Mand; men Valgloven, som er yngre end Grundloven, siger, hvad der forstaaes ved en uberhyttet Mand, og udtaler da, at Vedkommende ikke maa være kjendt skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Den har det Udtryk, at han ikke maa være kjendt skyldig deri, og jeg kan med Bestemthed paa- staae, at Grunden til, at den bruger dette Ud- tryk og ikke andre Udtryk, som bleve foreslaaede under den grundlovgivende Rigsdagsforsamling, er den, at man ikke vilde støtte den Mulighed, at En kunde blive beskylt for en eller anden Forbrydelse og Valgret og Valgbarhed berøves ham, fordi en saadan Beskyldning var veist imod ham, uden at der maaskee var den fjerneste Grund til at rejse den. Ogsaa den Betragtning ligger til Grund derfor, at man ikke vilde gaae ind paa Betydningen af „Frisindelse for videre Tiltale“, saaledes at denne Udtalelse i Dommen, som man allerede dengang, og vistnok med fuld Føie, har havt Meget at indvende imod, og som man ogsaa, efter hvad den høitærede Justitsminister sagde, vedbliver ikke alene at have Meget imod, men at have Mere og Mere imod, idet man sjældnere og sjældnere bruger den, at denne Udtalelse skulde have en Indflydelse, som man kun vilde tillægge selve Domfældelsen som Skyldig. Naar altsaa Valgloven, der er yngre end Grundloven, ikke anseer den for berhyttet, der ikke er kjendt skyldig, saa mener jeg, at vi ved her at erklære, at den, der er frifunden for videre Tiltale, og altsaa ikke er kjendt skyldig, fordi han ikke har kunnet overbevises om Forbrydelsen, ikke er berhyttet, derved paa ingen Maade gaae udenfor, hvad

Valgloven har bestemt, ikke gaae udenfor den Fortolkning, som Valgloven har givet af Grundloven. Man giver kun en ny Fortolkning, der hæveder og klarere udtaler det, som Valgloven allerede har udtalt. Jeg maatte maaskee med Hensyn til Frisindelsen for videre Tiltale give en historisk Oplysning, som sandsynligviis mange af det ærede Things Medlemmer ikke kjende. Den ærede Ordfører sagde os, hvorledes denne Frisindelse for videre Tiltale var kommen ind, at den ikke var kommen ind ved nogensomhelst Lov, men ved Praxis. Jeg turde maaskee tilføie, at saavidt jeg veed, og jeg troer, at jeg er fuldstændig vel underrettet, blev den første Gang brugt her i Kjøbenhavn imod en aldeles brødefri Mand, hvis Brødefrihed senere blev tilstrækkelig godtgjort, men denne Dom gjorde ham ikke alene til Forbryder, hvad han hidtil ikke havde været, men gjorde ham til en af Kjøbenhavns snedigste og frækkeste Forbrydere. Det var den første Frugt, som spirede af denne Sæd, men det er ikke den eneste, og jeg er overbevist om, at Friseur eller Parykmager Nagel har havt flere Fæller, der ved den samme Frisindelse for videre Tiltale først ere bragte ind paa Forbryderbanen. Men dertil kommer, at, er denne Frisindelse for videre Tiltale en Falliterklæring af den criminelle Retsspleie, og har den, om ogsaa kun nu og da, været saa sørgelig og saa oprørende i sine Følger, saa er det langt fra, at dette Forhold for Diebliffet betragtes paa samme Maade trindt omkring i Landet. Der er Communer, der er Egne, i hvilke man ikke tillægger Frisindelse for videre Tiltale nogen Indflydelse paa Valgret og Valgbarhed, og andre, i hvilke man tillægger den en saadan. Jeg troer, at de, som ikke tillægge den nogen Indflydelse paa Valgret og Valgbarhed, ere i fuld Overeensstemmelse med Valglovens Ord og Mening; men Virkningen af Frisindelse for videre Tiltale bør dog være den samme alle- vegne, og det er i mine Tanter høist uheldigt, naar man i en enkelt Egn tillægger den en Betydning, som man ikke tillægger den i